

พระราชกฤษฎีกา

ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน

ในท้องที่ตำบลบันนังสตา อำเภอบันนังสตา

จังหวัดยะลา

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของ
แผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลบันนังสตา อำเภอ
บันนังสตา จังหวัดยะลา

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา . ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๘ วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลบันนังสตา อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันซึ่งมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๒๘๔ ไร่ ๓ งาน ๖๕ $\frac{1}{100}$ ตารางวา ในท้องที่ตำบลบันนังสตา อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุลลันนท์

นายกรัฐมนตรี

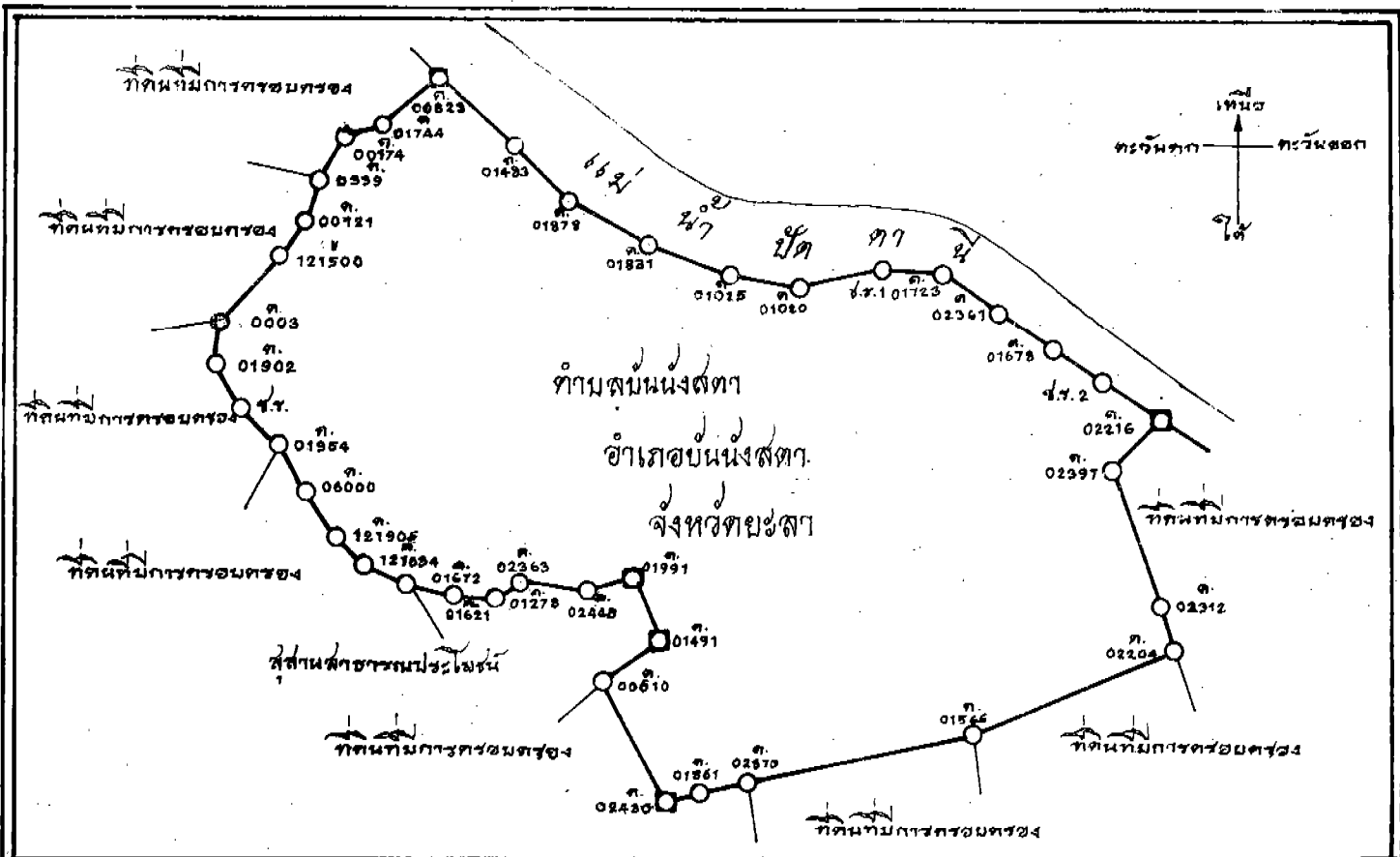
แผนที่ทางพระราชกฤษฎีกาถนนสถูปทิศเหนือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน
ในท้องที่ตำบลบึงนาราง อำเภอเมืองบึงนาราง จังหวัดพิจิตร

พ.ศ. ๒๕๓๐

เนื้อที่ประมาณ ๒๘๕ ไร่ ๓ งาน ๖๙ ตารางวา

มาตราส่วน ๑:๒,๕๐๐

เมตร ๑๒.๕ ๐ ๒๕ ๕๐ ๗๕ ๑๐๐ ๑๒๕ เมตร

เครื่องหมาย

แนวเขตที่ดินของทางหลวง
แม่น้ำ คลอง ห้วย

<p>(นายวิชาญ ชื่นทรัพย์) ผู้อำนวยการกองสำรวจและควบคุมที่ดินของรัฐ</p>	<p>(นายบุญมี ไชยศิริ) ผู้สำรวจ ร่างโครงการ</p>
<p>(นายวิวัฒน์ ศรีโชน) แทน อธิบดีกรมที่ดิน</p>	<p>(นายพิน ศิริมงคล) ผู้ตรวจ ร่างแผนที่ทางหลวง</p>

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากที่
 สาธารณประโยชน์บ้านหวัง ในท้องที่ตำบลบ้านวังสตา อำเภอบ้านนังสตา จังหวัด
 ยะลา เนื้อประมาณ ๒๔๔ ไร่ ๓ งาน ๖๕ $\frac{๑}{๑๐}$ ตารางวา ซึ่งทางราชการได้
 สงวนหวงห้ามไว้สำหรับให้ราษฎรใช้เลี้ยงสัตว์ โดยได้ขึ้นทะเบียนเป็นที่สาธารณ
 ประโยชน์เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๕ หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง ฉบับที่ ๔๐๔๘/๒๕๑๕
 บัญชีบันปรากฎว่าพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวแล้ว สมควรถอน
 สภาพที่ดินจากการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เพื่อ
 มอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลำนำไปจัดหาประโยชน์บำรุงท้องถิ่น และ
 สำหรับส่วนที่เป็นที่ตั้งโรงเรียนบ้านบ้านหวังก็จะได้จัดขึ้นทะเบียนเพื่อใช้ประโยชน์
 ในราชการต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้